

LETO ŠKOFJELOŠKEGA PASIJONA 2015

Letošnji Pasijonski doneski so deseti po vrsti. Kot jubilejni imajo nekaj posebnosti. Ena od teh je za bralce še posebej pomembna, čeprav je na koncu in na videz neatraktivna. To je bibliografija vseh dosedanjih števil, da lahko bralec na enem mestu najde seznam vseh prispevkov in še seznam vseh avtorjev s temami prve dekad. Za bibliografijo, torej čisto na koncu, pa najdete skupaj še popravke pomembnejših napak iz predhodnih devetih števil.

Izbor avtorjev, tem in obseg prispevkov nudi obilo tehtnega, zanimivega in koristnega branja. O njih kakovosti boste presojali bralci sami in strokovnjaki za povrh.

Pasijonski dogodek leta 2015 je brez dvoma tretja zaporedna uprizoritev Romuald-Kokaljeve postavitve Škofjeloškega pasijona, kakor običajno imenujemo Romualdovo spokorno procesijo Velikega petka, *Processio Locopolitana 1721*. Predstave se bodo začele, ko bo ta naša publikacija že izšla. Za predstavitev, analizo in razmišljanja o letošnji uprizoritvi bo tako v naslednjih letih še obilo priložnosti. Povejmo le, da je vodja projekta letošnje uprizoritve Matej Mohorič Peterneelj, režiser, *Magister processionis* Škofjeloškega pasijona 2015, pa Milan Golob.

Žal je to leto tudi leto smrti našega velikega pasijonca, zaslužnega profesorja Ljubljanske univerze, gledališčnika, priznanega mednarodnega teatrologa dr. Marka Marina, ki je z argumenti, s svojim ugledom in doslednostjo dosegel, da je Škofjeloški pasijon ostal v svojem avtentičnem, škofjeloškem prostoru.

Minulo leto 2014 je bilo kar nekaj pomembnih pasijonskih dogodkov doma in na tujem. Pomembnejše smo uvrstili v našo letno publikacijo. Naj izmed njih tu omenimo le izid fotografske monografije, Škofjeloški pasijon 2009 avtorja Zvoneta Pelka, ki je naše prvo celovito tovrstno delo. Lepa gesta škofjeloškega župana mag. Mihe Ješeta je razveselila vse ustvarjalce zadnje uprizoritve, katerim je bila podarjena za njihovo ljubiteljsko požrtvovalnost.

Posebno obravnavo, pravzaprav skrb, pa tudi ukrepanje zasluži pasijonski dogodek leta 2014, ki pa se pravzaprav niti ni zgodil. Pričakovali smo namreč, da bo skupščina Unesca, ki je bila novembra 2014 v Parizu, uvrstila naš Škofjeloški pasijon na seznam kulturne nesnovne dediščine Unesca. To se ni zgodilo! Več o tem lahko preberete v posebnem prispevku mag. Aleksandra Igličarja. Vsaka stvar je za kaj dobra. Ta zavrnitev nas nagovarja, da na novo ovrednotimo naš odnos do dragocene Romualdove mojstrovine in se mu posvetimo z vso pozornostjo na njegovo izvirnost in duhovno, versko poslanstvo. Tu ne gre več za preživelo dilemo: ali je Loška spokorna procesija verski ali gledališki dogodek. Vsekakor ni in ne sme postati še eden od številnih spektaklov, ki nas na vseh straneh prepričujejo s svojimi »presežnimi« atributi, da ne bi izgubil duhovnega naboja, kot razmišlja tudi brat Joško Smukavec v svojem prispevku *Mladi in pasijon*.

Vas pozdravlja in se od vas poslavlja vaš desetletni urednik,

Alojzij Pavel Florjančič